

De zerksteen van Heer ende Meester David Bossuyt is ruitvormig, met eenen boord rondom die versiering draagt aan de vier hoeken. Hij is in wit marbel. De letters zijn grootendeels uitgesleten door de voeten. Van boven in den hoek is er eene plaats open, waar zeker een kelk was afgebeeld. De volgende woorden kunt gij nog lezen, buiten nog eenige deelen van woorden waaruit men moeilijk kan wijs worden.

HIER VOOREN LIGT BEGRAEVEN
D'EERWEERDE (Heer ende Meester)
DAVID BOSSUYT (F^s J. C.)
BIJ ANNA MARIA AMPE (alhier geboren, leermeester)
VAN DE GRIEKSCHE (en Hebreeuwsche talen)
. LICENTYAET
.
. OB. DEN 13 7BER
1761 OUDT 31 JAER EN
JONCK VAN JAEREN
OUDT VAN DEUGHT
EN VAN VERSTANDT.
R. I. P. V.-A. C.

—
WAAR 'T VLIEGEN WILT

Zeebrugge, dat is eene « brugge over de zee », gelijk *Leibrugge* te Kortrijk, de brugge over de Leie is. *Bruges-sur-mer*, dat heet in het vlaamsch : Brugge-aan-de-zee of Brugge-aan-zee.

De zeehaven van Brugge moet voleindigd zijn, den 11ⁿ van September 1903.

Brugge strekt nu 4 kilometers en half langs de zee : van de sluizen van Heyst tot op 1250 meters van de *Pier* van Blankenberghe.

De schepen kunnen nu reeds binnenkomen.

Eene duitsche uitgave geheeten *Der Niederrhein*, schreef in November 1902 over onze zeehaven als volgt :

« Deze nieuwe haven, volgens al wat wij zien, is geschikt om, in de toekomst, eenen grooten invloed op de Belgische scheepvaart te oefenen. Niet alleen zullen zeil- en stoomschepen geerne hunnen stilstand kiezen te Brugge-aan-zee, om reden van de voordeelige ligging van deze haven; maar het binnenlandsch scheepvervoer zal er groote voordeelen vinden. Wij moeten ons zelve niet bedriegen : een groot deel van het vervoer dat nu langs den Rijn geschiedt, zal ons ontsnappen. Immers, van nu reeds kunnen schepen van omtrent 900 ton, zonder moeite te Brugge-aan-zee komen, over Gent.

« Nu reeds zijn er twee Rhijnlandsche schepen van 700 tot 800 ton, uit Ruhrort te Brugge-aan-zee binnengevaren met steenkolen ten gebuike der cokes-ovens die er komen gebouwd te worden, en andere schepen zullen er binnen kort invaren. Wij moeten er bijvoegen dat zeer onlangs de eerste *steamer*, een engelsch schip, geladen met 1.225 tonnen steenkolen, zijn anker liet vallen in de zelfste haven. De kaptein van dit stoomschip *Edward Williams* geheeten, kon niet zwijgen van de gemakkelijheid dezer haven, de veiligheid die er de zeevaarders vonden en eindelijk van de uitmuntendheid der enginen, die hem toelieten zijn schip te lossen in een niet van tijd.

« Het is van het grootste belang voor ons, Duitschers, aandachtiglijk de uitbreiding van de haven van Brugge-aan-zee gade te slaan : wij zullen er in eenen toekomstigen opstel weder van schrijven. »

Het duitsch blad heeft gelijk. De koopwaren van een schip, komende uit het Oosten, uit Afrika, uit America en dat te Brugge-aan-zee lost, zullen door den ijzerenweg in Beieren en Oostenrijk gebracht zijn, als dit zelfste schip te Bremerhaven of te Cuxhaven nog aan het lossen zou zijn.

*
*
*

De heetste dag der XIXe eeuw, te Londen, verzekert men, was de vrijdag, 25ⁿ van Oegst 1899; waneer 's namiddags, kwart voòr den twee'n, de warmtemeter, 35 graden in de schouwte en 55 in de zonne wees.

Het wordt gemeld dat, in Juli 1852, er een dag was van 34 graden in de schouwte; en ik heb 55 graden geteekend in de zon, den 18ⁿ van Oegst, 's namiddags ten twee'n, te Perwijse, in 1893.

Den 18ⁿ en den 19ⁿ November 1902, heeft het, in Belgenland kouder geweest dan op gelijken tijd des jaars, sedert zeventig jaar. Wij hadden, den 18ⁿ, te Uccle, waar de geleerden het weder aantekenen, zes graden en drie tienden beneden het vriespunt, daar men nooit min dan 3 en 3 tienden aangeteekend had. Den 18-19ⁿ teekende men zeven graden en zes tienden onder het vriespunt, dat is een verschil van drie graden en eèn tiende beneden den leegsten aangeteekenden cifer voor dezen nacht.

Men moet daarom niet zeggen dat de winter 1902-3 de koudste is der eeuwe, maar alleenlijk dat men, in Belgenland, sedert 1832 nooit

zoo koud gehad heeft op 18ⁿ en 19ⁿ November, als in 1902.

* *

— Als gij eens naar Brugge gaat, zoudt gij niet willen *mijne tanden berenten?* (Pervijse). Dat is: naar het Hospitaal gaan en mij doen inschrijven voor tien jaar in het Broederschap van sinte Appollonia.

Te Iper gaan ze naar den priester die belast is met sinte Appollonia's Broederschap in Sint-Jacobs, om hunne tanden te « verkoopen ». « Wilt gij mijne tanden koopen? » vragen ze.

* *

't Zijn twee *eukenatjes*, zei men te Brugge, over vijftig jaar, van twee eenvoudige brave oudersche dochters, die een klein winkeltje in de Steenstraat hielden.

In den zelfsten tijd zei men *het Kabaret* tegen eenen winkel waar men kiekens en ander pluimgedierte verkocht. Kleermaker Maes hield *habaret*, niettegenstaande hij, volgens zijn winkelberd *Marchand-tailleur* was; en zijne nichte, die bij hem woonde, was « Mittelo uit het kabaret ». Omtrent 1850.

* *

Pameel, meerv. *Pameels* (Iper), is eene soorte van scharniere die uitheft, daar 't gene men scharnieren heet niet uit en heft: want beide deelen der scharniere zijn aaneengehouden door eene pinne die erin geslegen is.

* *

't Stinkt zoodanig dat de horloge ervan stille staat.

* *

Eenen vloek « steken »: « 'k Heb eenen vloek gesteken. » Iper.

* *

In de Academie van Brugge was er van in de jaren '40 der verledene eeuw, een *modèle vivant*, dien ik, in de jaren '60 zeer wel gekend heb. De leerlingen gaven hem verscheidene lapnamen, onder andere *stomme Laganje*. Een leerling uit dezen tijd vertelde mij onlangs:

Die veint ging eens schooien naar zijnen dischmeester, die juist met eenen vriend, ook van Sint-Salvators, te klappen stond.

De dischmeester en kon daar niet over dat die veint schooide, daar hij zijne regelmatige dagure had, en hij zei alzoo tot zijnen vriend: « Cet homme-là gagne sa journée à l'Académie. »

Onze kerel ging voortvertellen: « Die duivel

van dat oordjekeersken (zijn dischmeester, die maar een klein manneken was) heeft mij gescholden van *stomme Laganje* en van *zournei-academei*.

Maar verre van *stomme Laganje* te zijn was zijn naam *Lampet* bij al de leerlingen: immers omdat hij alle dage wel eenen halven liter genever uit lampette; — hij slachte immers van den suisse: « z'en moesten niet gekookt zijn; hij mocht ze wel rauw. »

* *

West-Vlaanderen heeft, in 1902, twee honderdjarigen vereerd:

1. Maria De Busschere, van Brugge, weduwe Metsu, geboren te Brugge, in Mei 1802, die allerplechtigst in de Beenhouwersstraat en in Sint-Salvators gevierd wierd, den 12ⁿ van Mei, 1902. Zij was de eerste honderdjarige der prochie en der stad, sedert Constance Priem, die gevierd wierd in 1879.

2. Barbara Proot, weduwe van Jan Van Steenkiste, te Handzaeme vereerd. Zij was geboren 12 April 1802 te Cortemarck.

* *

De oude torre der Sint-Pieterskerk van Oostende brandde af tot omtrent 40 meters van den grond, den 19ⁿ van Juli 1712. Den 9ⁿ van Mei 1729 begon men de muren die blijven staan waren, af te lezen. Den 19ⁿ der zelfste maand wierden de eerste steenen van den nieuwen torre, die nu nog staat, geleid door Markgraaf de Campo, Burgmesster, Schepenen, Pastors, Kerke-meesters en Ontvangers. Ik heb hier het afschrift van al die eerste steenen; maar weet niet of ze nog in den torre zitten.

* *

't Is een *tuiteplooir* (Iper) of een *keersjeseter* (Poperinghe), beteekent een mensch die hem met nietigheden bezig houdt

* *

« Hoort een keer, meisje, » zei de moeder, « als ge nu nog niet getrouwd en zijt, 'k en kan het ik niet helpen. 'k Heb u alles doen leeren wat te leeren is: piano en viole, gymnastiek, op velo en te peerde rijden. Nu leert gij taljooren schilderen en gij begint het landschap. Als dat al nog niet en kan helpen, 'k en zie maar een uitkomen meer: ge zult moeten leeren breien en de keuken doen. »